

אחרי גולדה מאיר, אבא אבן, משה דיין ויצחק רבין, הגיע גם תורו

תקנה את הספר. כסוכריה נוספת נתן פראנק לבגין מכיסו 8,500 דולר, שהם כ-140,000 לירות, עבור עצם חתימת החוזה. מאוחר יותר מכר פראנק את הזכויות על המרד לסוכן אחד, בשם וייסברוט. לפני שבועות אחדים נודע במשרד ראש-

הוא סופר ועיתונאי בלי השראה. בגלל כל הסיבות הללו לא התעניין כמעט איש, במשך שנים רבות, בהמרד. כל זה היה נכון עד לבחירות האחרונות. בשבוע שעבר פנתה מפקדת הטלויזיה נעמי קפלנסקי לראש-לישכתו של בגין,

למרות ההשתכחות העצומה בסיפורה של הנערה ממילוקי, גולדה מאיר, לא היה איש טורח להעיק מבט שני בסיפורה, איך לולא היתה גולדה מאיר דמות ציבורית בישראל וראש-משלתה, בכל זאת שולם לגולדה הון עתק כמקדמה, בעודה ראש-משלה, לפני שישבה לכתוב או להכתוב את המלה הראשונה. ספריו ומאמריו של דיין כתובים בכישרון רב משל אלה שקדמו לו, ולו רק מפני שנכתבו בחלקם ושוכתבו בחלק אחר על-ידי סופר מיק-צועי בשם משה ("מוישי") פרלמן. אבל הם לא היו מביאים מאות אלפי דולארים לכי-סו של שר-החוץ אילמלא היה אגדה חיה, רמטכ"ל מנצח ושר-ביטחון עטור הילה שכל שורה הנכתבת עליו מעניינת את העולם כולו.

את המטרות החביבות ביותר על יציגו הלעג של ראשי הליכוד, ובהם גם מנחם בגין, היתה בשנים האחרונות התופעה של מנהיגי המדינה המוכרים, בסכומי-כסף גדולים, זכויות פירסום זיכרונותיהם בחוץ-לארץ. קיתונות של לעג וביקורת גשפכו על מי שהיה שגריר ישראל בארצות-הברית ואחרי-כך ראש-הממשלה, יצחק רבין, בשל העובדה שהרוויח כסף מהרצאותיו. נגד אבא אבן הועלו טענות של ממש, ורבים טרחו לחשב בדולארים כמה הרוויח ממכירת הזכויות על ספריו ותקליטיו לחברות אמריקאיות. העובדה שראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר, מכרה את סיפורה חיי למ"לים זרים ואף נטלה חלק בהכנת הפארסה, תמורת תשלום נכבד כמוכר, של

בגין מכר את הזכויות

מבקרי ומלעיגי הליכוד צדקו בביקורתם ובלעגם. אומנם, לא היתה עבירה על החוק בכתיבת ומכירת זיכרונות וספרים ובהפקת תקליטים ומחזות, אך בוודאי היה בכך טעם-לפגם. אותם אישים עשו הון-עתק משום שהם היו איש-ציבור ישראליים ובגלל פעילותם הציבורית. אף אחד מהם לא קיבל שכר סופרים או תמלוגים בגלל כישרונם הסיפורתי, אלא רק משום שסיי-מל את מדינת ישראל. ואומנם, אף אחד מאישים אלה לא הציע לתרום את הכסף, שזרם לכיסיו תודות לתפקידיו הציבוריים.

הפקת המחזה הכושל על חייה, וזתה ל-שלל קריקטורות. סביב המכירות הכר ליות שערך שר-החוץ משה דיין בכל הנוגע לספריו והמאמריו לעיתונים זרים, אף הושמעו טענות כדבר עבירה על החוק לכאורה. אנשי הליכוד, ובעיקר אנשי חירות, היו ממארגני מסע ההשמעות, השמועות, הסיי-פורים והבדיחות סביב אישים אלה ואחרים, בעת שהליכוד ישב באפוזיציה וכל אחד מארבעת הפוליטיקאים-סופרים היה בשילטון.

בגין יהיה מיליונר

הראיה לכך היא סיפרו של ראש-הממשלה מנחם בגין, המרד. עד שנכר חר בגין כראש-הממשלה אפשר היה למר צוא את הספר רק בסיפריות ציבוריות, בידי אנשים שקיבלו אותו עם הקדשה כמתנה מבגין, או אצל רוויזיוניסטים שרוי-פיים. והיתה לכך סיבה טובה. אין זה ספר טוב, אין בו קצב או מתח, כפי שאפשר היה לצפות ממנהיג מחתרתי הכותב זיכרונות. הזמנים בו מבולבלים, דעותיו והגיגיו של בגין מעורבים בעובדות יבשות וחסרות-עניין. בגין, שהוא נואם מסעיר ומלהיב,

ואומנם, מבקרי הליכוד צדקו, אין ספק ששום גורם אמריקאי, או יהודי-אמריקאי, לא היה מזמין את יצחק רבין, שהוא נואם גרוע באנגלית בדיוק כמו בעברית, לשאת הרצאות, ועוד לשלם לו עבורן, אילמלא היה רבין גנרל, שגריר ואחרי-כך ראש-ממשלה. קשה להניח שמישהו היה רוכש את ספריו הכבדים של אבא אבן, או שנושאם היה מעניין מישהו, אילמלא היה אבן ידוע בכל העולם כשגריר המצליח של ישראל באו"ם וכשר-החוץ. אשר לתק-ליטיו של אבן, הם היו נרכשים רק במיר-דה שאבן היה מלמד בהם שפות, אבל כל יהודי-אמריקאי היה מבכר להוציא את כספו על תקליטי-זיכרונות של מישפחת קוסוב-ביצקי על-פני אלה המספרים את זיכרונות-תיו של האזרח הישראלי אבא אבן.

היהאל קדישאי, וביקשה אישור להשתמש בקטעים מהמרד עבור תוכנית שהיא מכיר-בה לקראת יום-העצמאות. להפתעתה הרבה השיב לה קדישאי בשלילה מנומסת. קפלנסקי תמחה לפשר הסירוב, כיוון שאינה יודעת את המסתתר מאחריה. בגין פשוט מכר את הזכויות על המרד לאמ-ריקאים. הצי-שנה אחרי הבחירות, בחודש-נו-במבר 1977, כשבגין כבר היה ראש-ממ-שלה, הגיע לארץ אחד הסוכנים הגדולים והזרוזים בארצות-הברית, סאנדי פראנק, שהתמחה ברכישת רבי-מכר וספרים בול-טים אחרים עבור תחנות-טלוויזיה אמרי-קאיות. החוזה שנחתם בינו לבין בגין הכי-סו לראש-משלת ישראל 20 אחוז מן-הסכום שישולם על-ידי תחנות-טלוויזיה ש-

הממשלה, כי וייסברוט מכר את המרד לחברת-הטלוויזיה האמריקאית הגדולה איי-בי-טי, העומדת להכין מן הספר סידרה בת שלושה פרקים. עדיין לא ידוע כמה שילמה איי-בי-טי לווייסברוט עבור המרד של ראש-הממשלה ישראל. אנשי טלוויזיה אמריקאים מעריי-כים, כי לאי-בי-טי היה כדאי לשלם לפי-חות מיליון דולאר עבור זכויות הסרטת-סיפרו של ראש-הממשלה ישראל. אם אומי-נם עומד סכום הרכישה בערך בגובה זה, הרי שנוסף ל-140,000 הלירות שכבר קיבל ראש-הממשלה, הוא ירוויח ממכירת סיפרו עוד כ-200,000 דולאר, שהם כשלושה מיל-יון ו-300 אלף לירות ישראליות. האם ימתחו אנשי הליכוד ביקורת, או-לעייגו, גם על עיסקה סיפרותית זו?